

KULTUR

TIPS OSS! 03232

eller tips@dt.no

Tips Drammens Tidende om store og små nyheter fra ditt nærområde.

Del din video: Har du en video som du vil dele med våre leser. Last den opp på dt.no/vis/videotips

Historien om maleriet er ikke over

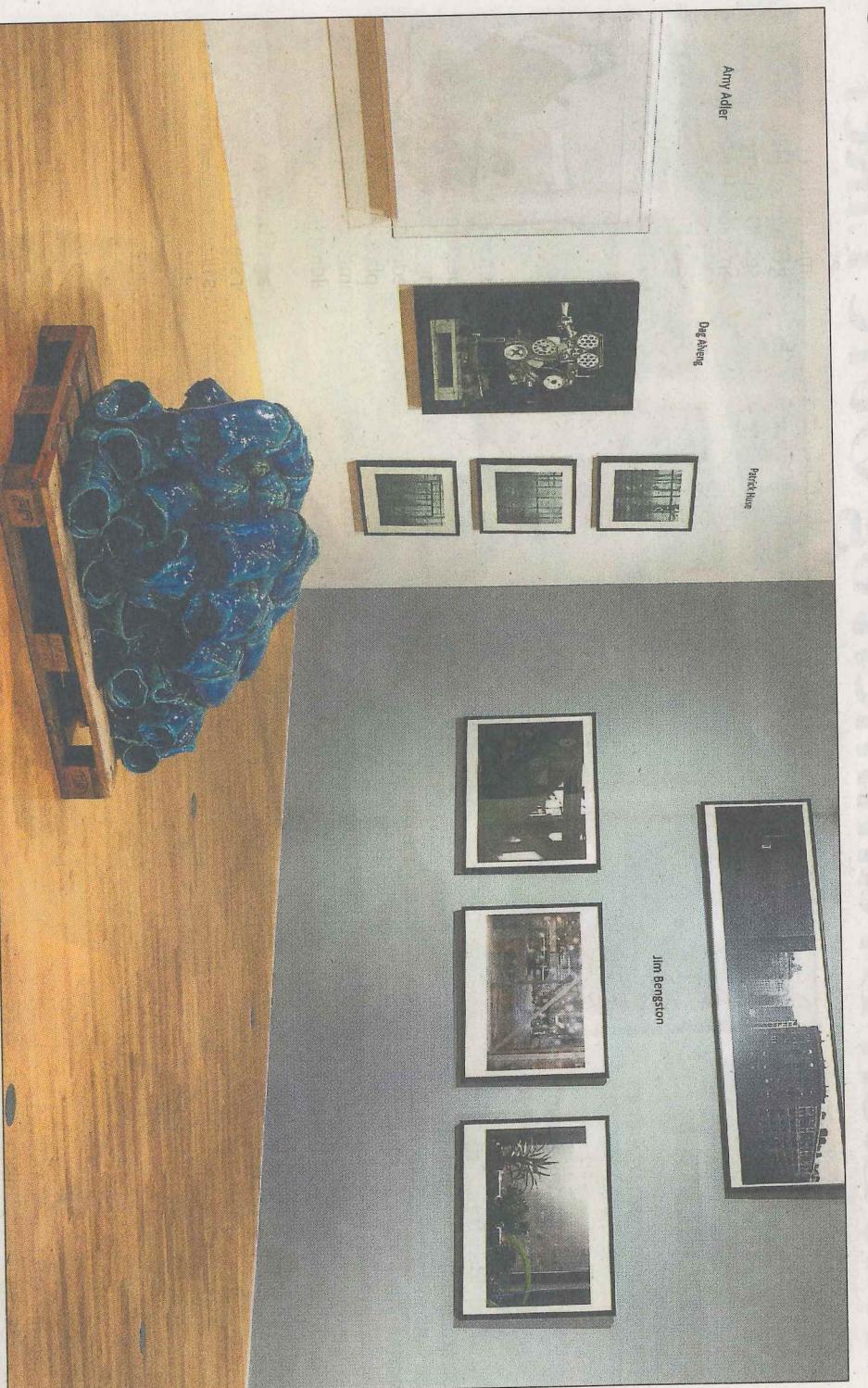

FOTO: DRAMMENS MUSEUM

Udstilling

KRISTIAN KLAUSEN
Anmelder

Nye blikk
Kunst innkjøpt til samlingen 2005-2019
Vises fra 6. februar til 10. mai 2020
Drammens Museum

Museumsdirektør Åsmund Thorkildsen, innkjøpsansvarlig og kurator for denne utstillingen, uttalte en gang på begynnelsen av 2000-tallet:

- Historien om maleriet er over.

BANG! DA ble det rabalder og diskusjon, særlig bland akademikere som hadde forsiktig seg på postmoderne kunstteori. Påstanden var egentlig ikke spesielt original. Den er beslektet med Roland Barthes' postulat om forfatterens død, og minner om Theodor Adornos «Å skrive poesi etter Auschwitz er barbarsk». Likevel huskes Thorkildsens enkle provokasjon som en betimelig igangsetter av refleksjon.

DENNE UTSTILLINGEN, over tre store saler i Lyche-paviljongen, er en didaktisk videreføring av disse refleksjonene. De innkjøpte verken er laget av kunstnere som i stor grad har tatt imøver seg at de befinner seg i enden - eller i den umulige fortsettelsen - av den moderne og postmoderne kanon. Alt er gjort. Alle ismer er avsluttet, alt tenklig er sagt og prøvd innenfor rammene av det klassiske maleri eller bilde. Hvor skal vi gå nå? Eller for å si det med Samuel Beckett i romanen Den unevnelege: Jeg kan ikke fortsette. Jeg må fortsette. Jeg fortsetter.

STOR ORIGINALITET er fortsatt mulig, men den fordrer en bevissthet omkring hva som er gjort før. Utan denne bevisstheten

ten flyrter kunstnere rundt i klisjer. Folkekjære figurative kunstnere som Frans Widarberg, Håkon Gullvåg og Håvard Vikhagen, for ikke å snakke om kitschmalerne Odd Nerdrum og Vebjørn Sand, er ikke innkjøpt.

SOM MUSEUMSDIREKTØR har Thorkildsen i en mannsalder forsøkt å utfordre sitt Drammens-publikum gjennom de kunstnere han har fått stille ut. Og visningen «Nye blikk» kunne ikke gjerne ha fått tittelen «Med løftet blikk». Bildene (nest malerier og foto) er i stor grad ikke fra Drammen, men fra overdammen. Noen av de aller største amerikanske samtidskunstnerne er representert - at man faktisk har Carroll Dunham i Drammens faste samling er et kupp - samt ledende størelser fra Tyskland og England.

MEN MEST av alt skal vi til New York og USA, eller til verker som peker dit. Jim Bengtsons store fotografier av New York-arkitektur får et morsomt brudd når vi oppdager at det midterste fototoet i NYC-tripptyk, er fra en bensinstasjon i Oslo! Rolf Hoffs viltre maleri gir assosiasjoner til Jasper Johns ikoniske

funnetverdige til innkjøp, er de påfallende ofte i direkte dialog med det store utland; som den

satte impresjonisten Trond

ten har referanser til

New York og til en annen ameri-

kanter: Robert Rauschenberg. Norske Mari Slaattelids gestikulerende lange stokk med malerkosten ligner tett opp til den amerikanske ekspressionismen, særlig Cy Twomblys siste arbeider fra 2000-tallet (malt i tiaret etter Thorkildsens «historien om maleriet er over»).

KRISTIN LINDBERG viser oss fremstiller mannen på en sånn måte at jeg skammer meg litt over å ikke være kvinne. I nes- ten samtlige ser vi et tegneseri- balle ogamus, som erobrer ver- den med pistol, sverd eller spyd. En erigert penis med sverd fekter vilt rundt seg. En pistol skyter spermier inn i en vagina. En abstrakt «mann» med penis og våpen (og bart, kanskje en referanse til Hitler?) skyter og herjer alt han kan. Det er en høyt og rå kritikk av hele vår historie, drevet fram av al- drø, og for å reflektere over den tida vi er kastet inn i; vil vi fort- sette å løfte blikkene, såkende kunstopplevelsen. Denne ut- stillingen oppfordrer oss til det,

kanskje et lite broderi utført av en anonym pasient på Dikemark en gang på 1950-tallet. Det er et fargerikt fysisk selvportrett, der en kvinnekropp er full av blomster og dyr. Elefanter ogabelvesener beveger seg inni henne, og hun er omgitt av åpne kronblader. Dette lille broderiet er fotografert og forstørret opp slik at det virker som et gigantisk teppe, en alt- tertavle även kvinnelig Kristus, naken og sårbar og psykisk syk, men så uendelig rik i sin fanta- si.

HISTORIEN OM maleriet kan aldri være over, unsett hvor mange postmoderne teoretikere vi leser. Så lenge vi trenger myter og bilder for å forstå oss selv, og for å reflektere over den tida vi er kastet inn i; vil vi fort- sette å løfte blikkene, såkende

funnetverdige til innkjøp, er de påfallende ofte i direkte dialog med det store utland; som den

satte impresjonisten Trond

ten har referanser til

New York og til en annen ameri-